

مروری بر روش‌های بررسی اثربخشی پروژه‌های رفع نقاط حادثه‌خیز

اسماعیل آیتی، دکترای حمل و نقل، استاد راه و ترابری و رئیس مرکز فنی اقتصادی ایمنی جاده ای دانشگاه فردوسی - ایران

فرامرز قدیریان، کارشناس ارشد راه و ترابری، مرکز تحقیقات فنی اقتصادی ایمنی جاده ای دانشگاه فردوسی ،
ایران¹

حمید رضا بهنود، دانشجوی دکترای راه و ترابری، مرکز تحقیقات فنی اقتصادی دانشگاه فردوسی ، ایران

faramarz_ghadirian@yahoo.com¹

چکیده

به طور کلی ضروری است اقدامات انجام شده مورد پیگیری و ارزیابی قرار گیرد تا نتایج ایمنی و ارزشمند بودن سرمایه‌گذاریها مشخص گردد. آسان‌ترین روش در بررسی اثربخشی طرح‌های اصلاحی در ایمن سازی راه، مقایسه سابقه تصادف در موقعیت‌های مورد مطالعه در قبل و بعد از اصلاح می باشد. یکی از نقص‌های اصلی در رویکرد ساده مطالعات قبل و بعد، عدم پوشش کامل روند یا تغییرات کل شبکه است. با استفاده از نمونه‌های شاهد می توان بر این شکل غلبه کرد. روش بیز تجربی (EB) یک فرآیند آماری است که به منظور بر آورد تعداد سالانه تصادفات در بلند مدت در یک سایت با استفاده از میانگین وزندار تعدا تصادفات آن سایت در کوتاه مدت و میانگین سابقه تصادفات سایت‌های مشابه استفاده می شود. وارد کردن روش بیز تجربی (EB) در مطالعات قبل و بعد مقدار انحراف ناشی از رگرسیون به میانگین راجع می کند. دو روش مطالعات مقطعی و سری‌های زمانی به عنوان روش‌هایی که بعضاً در مطالعات اثربخشی ایمن‌سازی در کنار روش‌های اصلی معرفی و در نهایت مقایسه‌ای از کلیه روش‌ها ارائه شده است.

واژه‌های کلیدی: اثربخشی، نقاط حادثه‌خیز، مطالعات قبل و بعد، روش بیز تجربی